

РЕШЕНИЕ

№ 4195

гр. София, 23.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63 състав, в публично заседание на 21.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **3430** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. със Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на Ю. А. А., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане], гражданин на Л., срещу решение № УП-В2 от 24.03.2023г. на интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет /ДАБ/, с което на основание чл. 70, ал.1, във вр. чл. 13, ал.1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ е отхвърлена молбата му за предоставяне на международна закрила.

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на оспорения акт поради нарушение на административнопроизводствените правила, противоречие с материалния закон и несъответствие с целта на закона. Жалбоподателят поддържа, че административният орган не е изложил мотиви относно явната неоснователност на молбата за закрила, а я е разгледал по същество, като по този начин се е произнесъл извън компетентността си. Моли съда за отмяна на решението и връщане на преписката за ново разглеждане.

В съдебно заседание, оспорващият се явява лично, в присъствието на преводач от арабски език и заявява, че разбира превода и желае делото да бъде разгледано. Поддържа жалбата на заявените основания.

Ответникът – интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при МС се представлява от юрк. П., която оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена.

СГП редовно и своевременно призована, се представлява от Прокурор П., която изразява становище за неоснователност и недоказаност на жалбата.

Административен съд София – град, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и становището на ответника и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира следното от фактическа страна:

Административното производство започва с молба на закрила с вх. № В - 13 - 32 от 07.03.2023 г. на РПЦ – С., отдел „ПМЗ - кв. В." от чужденец, представил се като Ю. (собствено име) А. (бащино име) А. (фамилно име), от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], Л., гражданин на Л., етническа принадлежност - арабин, вероизповедание: атеист, семейно положение – неженен, ЛНЧ7002792016. Личните му данни са установени въз основа на подписана декларация на основание чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, тъй като чужденецът не е представил документи, удостоверяващи самоличността му. В хода на производството молителят е представил фотокопие на национален паспорт и карта за бежанец.

Търсещият закрила посочва, че е напуснал държавата си на произход легално с паспорт на 30.11.2021г. ползвайки безвизов режим за Т.. Твърди, че се е установил за период от една година в столицата на страната [населено място] и че е живял на много места включително и на улицата. Съобщава, че се е хранел с остатъци от ресторантите и че много пъти непознати хора са му купували храна. Твърди, че по-късно се е запознал с тунизиец, който го е поканил да живее в дома му и че е започнал работа като продавач на мобилни телефони на пазара в града. Посочва, че е напуснал Т., защото държавата не му е помогнала с образование и работа и че е получил единствено карта за закрила, която прилича на лична карта. Изтъква, че се е страхувал баща му да не го открие в съседната на Л. държава и да не го върне в родината му. Обяснява, че е взел решение да се върне в Л. за една седмица и че в [населено място] е получил туристическа виза от турското посолство в страната, а през януари 2022 г. със самолет легално е пристигнал в [населено място], след което е пробвал неуспешно да премине в Гърция като е бил заловен от гръцките власти, които са му взели паспорта и са го върнали обратно. На 10.02.2023г. успешно е преминал през дупка в граничното телено заграждение в Република България. Декларира, че сам се е предал на полицията в [населено място] и че това е първата му молба за закрила в страната.

В проведеното интервю с рег. № УП 4751 от 10.03.2023 г., чужденецът посочва, че е живял със семейството си в семейния им дом в [населено място], близо до Б., Л. и, че през 2020 г. е завършил полувисше образование със специалност строителен инженер в колеж „Х." в същия град. Съобщава, че не е работил по специалността си и, че със семейството си са изкарвали прехраната си с работа в земеделието и като са продавали събрано от тях старо желязо. Мотивира молбата си за закрила с това, че не може да се върне да живее с роднините си в семейния дом в [населено място], тъй като те са мюсюлмани и са разбрали, че не спазва религиозните пости, защото е атеист. Посочва, че баща му е силно религиозен мюсюлманин и че е забранил в къщата му да се използват мобилни телефони и да се гледа телевизия, тъй като според разбиранията му телефона и телевизията поражда у човек много лоши мисли и отварят въображението му. Пояснява, че през 2019г.-2020г. е нарушил семейните разпоредби, като си е купил мобилен телефон и го е ползвал в дома им. Пояснява, че баща му и един от братята му са му взели телефона и са го набили и заплашили с оръжие, за да не ползва повече телефон в къщата. След този случай е останал да живее в същия дом, като когато в себе си е имал телефон и пари е нощувал при

роднини или на улицата. Обяснява, че е постъпвал така, тъй като го е било страх от баща му, който е искал да му предава парите, които е изкарвал от продажбата на желязо. Добавя, че вместо да му даде накараните с труда си пари, той с малко помощ от братовчед си отново си е купил мобилен телефон за да играе на игри, да гледа филми, да общува с различни хора и да учи английски език. Семейните проблеми, които е имал са започнали още когато е бил в началното училище и тогава родителите му са започнали да го наказват, защото е имал слаби оценки и е закъснявал за часовете за молитва.

Излага още, че не е имал никакви проблеми във връзка със своята етническа и религиозна принадлежност в Л.. Посочва, че не е бил задържан и арестуван, нито пък съден и осъждан. Твърди, че не е бил член, нито на политическа партия или организация, нито на въоръжена групировка или паравоенно формирование, не е имал проблеми с официалните власти, армията и полицията в родината си. Изрично допълва, че освен побоя от брат му и баща му през 2019 г.-2020 г. не му е оказвано друго насилие и не е заплашван от други лица в Л..

Издадено е оспореното Решение № УП-В2 от 24.03.2023г. на интервюиращ орган при ДАБ, с което на основание чл. 70 ,ал.1, във връзка с чл. 13, ал.1, т.2 и т.2 от ЗУБ е отхвърлена молбата за предоставяне на международна закрила като явно неоснователна. Административният орган е приел, че по отношение на кандидата не са налице предвидените в чл. 8, ал.1 от ЗУБ предпоставки, поради което е отхвърлил молбата му за предоставяне на статут на бежанец.

Приел е, че не е бил обект на действия на преследване и по смисъла на чл. 8, ал. 5 от ЗУБ. Според чл. 8, ал. 5, т. 6 от ЗУБ, действия на преследване могат да бъдат действия, насочени срещу лицата по причина на техния пол или срещу деца. Органът намира, че заявеното от жалбоподателя не попада в приложното поле на чл. 8, ал. 4 от ЗУБ, защото не е налице преследване, свързано с нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост.

Не са установени и основанията за закрила по чл.9, ал.1, т.1-2 ЗУБ. Молбата е разгледана и във връзка с възможността за прилагане на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ – предоставяне на хуманитарен статут при наличие на тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице, поради безогледно насилие, в случай на въоръжен вътрешен или международен конфликт в страната на произход на кандидата.

Обсъдена е приложимостта на хипотезата на чл. 9, ал. 5 от ЗУБ - от цитираната по-горе справка е видно, че молителят може да се засели в друга част на страната, но той не е пожелал да направи това поради финансови съображения. Органът е намерил, че за молителят липсват и предпоставки за предоставяне на международна закрила по чл. 8, ал. 9 и чл. 9, ал. 6 от ЗУБ, тъй като е пълнолетен и не е заявил член на семейството му да има предоставена международна закрила в Република България и не са налице и условията за хуманитарен статут по други хуманитарни причини (чл. 9, ал. 8 от ЗУБ), тъй като той посочва, че желае да получи международна закрила в Република България, без да се позовава на причини от хуманитарен характер.

Административен Съд С. – град, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореното решение е връчено на жалбоподателя в присъствието на преводач на 29.03.2023г. Жалбата е подадена до съда чрез

административния орган на 07.04.2023г. /вх. № 13962 по описа на АССГ/, т.е. в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, вр. чл.84, ал.3 от ЗУБ, от надлежна страна по смисъла на чл.147, ал.1 АПК и срещу подлежащ на оспорване акт съгласно чл.84, ал.3 ЗУБ, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Спрямо кандидата за закрила е проведена ускорена процедура в производството по общия ред на основание чл.68, ал.1, т.1, вр. чл.70, ал.1 ЗУБ, която възможност е уредена и в чл.31, пар.8 и чл.32, пар.2 от Директива 2013/32/ЕС - в случаите на неоснователна молба, в които се прилагат някои от обстоятелствата, изброени в член 31, параграф 8, държавите-членки могат също така да приемат определена молба като очевидно неоснователна, когато тя е определена като такава в националното законодателство. Процедурната директива, в нормата на чл.31, пар.2, въвежда изискване към държавите-членки да гарантират, че процедурата по разглеждане приключва възможно най-скоро, без да се засягат точността и пълнотата на разглеждането, като според чл.31, пар.9 от Директива 2013/32/ЕС сроковете в ускорената процедура по пар.8 следва да са разумни. Оспореното решение е постановено от компетентен административен орган – интервюиращ орган по чл.70, ал.1 ЗУБ съгласно приложена от ответника Заповед № РД05-271 от 13.04.2022г. на председателя на ДАБ за определяне на Р. С. К. за интервюиращ орган. В изпратената от ответника административна преписка липсват данни за допуснати съществени процесуални нарушения – такива, които съществено са ограничили правото на защита на кандидата, или ако не бяха допуснати органът би постановил решение в противен смисъл. Спазени са изискванията на чл.31, пар.2 и пар.9 от Директива 2013/32/ЕС процедурата по разглеждане на молбата да приключи възможно най-бързо и в разумен срок. Този срок е установен в националното законодателство (чл.70, ал.1 ЗУБ) и в случая е спазен. Молбата за закрила е регистрирана на 07.03.2023г., поради което постановеното на 24.03.2023г. решение е издадено в срока по чл.70, ал.1 ЗУБ, респ. от компетентен административен орган.

Противно на твърденията в жалбата, актът е мотивиран от фактическа и правна страна с излагане на подробни съображения относно липсата на основания за предоставяне на международна закрила по чл.8, ал.1 и чл.9, ал.1 ЗУБ. Административният орган е намерил основания по чл.13, ал.1, т.1 и т.2 ЗУБ за явна неоснователност на молбата за закрила, а именно кандидатът се позовава на основания извън предмета на този закон и не посочва причини за основателни опасения от преследване. Те кореспондират с основанията по чл.31, пар.8, б.“а“ от Директива 2013/32/ЕС - кандидатът, при подаване на своята молба и излагането на фактите, е повдигнал въпроси, които нямат отношение към разглеждането на това дали той отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС.

Релевантни към международната закрила по ЗУБ са обстоятелствата по чл.8 и чл.9. Според чл.8 ЗУБ статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

Според чл.9 ЗУБ хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на

реална опасност от тежки посегателства, като: 1. смъртно наказание или екзекуция, или 2. изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, или 3. тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.

Административният орган е изследвал всички основания за преследване по причините, посочени в чл.8, ал.1 ЗУБ – основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, във връзка с легалното определение за преследване по чл.8, ал.4 ЗУБ - нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повтораемост, както и липсата на конкретни действия на преследване по примерното изброяване на чл.8, ал.5 ЗУБ.

Обосновано органът е приел, че жалбоподателят не е бил принуден да отпътува от страната си на произход поради реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, или изтезание или нечовешко или унизително отнасяне, или наказание. Срещу него не са били предприети такива действия, нито от официалните власти, нито от някоя конкретна групировка, която държавата не е в състояние да контролира. По отношение на поддържаната лична бежанска история, по време на интервюто пред органа на 10.03.2023г. кандидатът изрично посочил, че баща му е силно религиозен мюсюлманин и че е забранил в къщата му да се използват мобилни телефони и да се гледа телевизия. Допълва, че семейните проблеми, които е имал са започнали още когато е бил в началното училище и че тогава родителите му са започнали да го наказват, защото е имал слаби оценки и е закъснявал за часовете за молитва. Чуждият гражданин не е представил никакви други писмени доказателства относно бежанската му история или държавата му на произход освен фотокопие от първата страница на националния си паспорт и карта на бежанец от Т. с обяснението, че оригиналите са му взети от гръцките гранични власти. Относно твърденията му за оказано насилие и отправени заплахи, кандидата не сочи да е предприел мерки или уведомил компетентните органи, като органът правилно е приел извода, че не се е страхувал за живота си. Съдът намира, че изложените от жалбоподателя мотиви за напускане на страната му на произход са от лично и семейно естество, поради което те не попадат в предметния обхват на ЗУБ.

В административната преписка се съдържа и справка на дирекция „Международна дейност“ с вх. № ЦУ-47/24.02.2023 г. относно общото положение на политическата обстановка и сигурността в страната на произход на жалбоподателя – Л.. Според нея Л. не се намира в състояние на въоръжен вътрешен или международен конфликт въпреки несигурността в страната и въоръжените групировки. Справка е приета и от 06.03.2023г., представена в съдебно заседание от ответната страна, съдържаща същата информация за държавата на произход.

Правилно при тези данни административният орган е приел, че за търсецията закрила съществува реална възможност, сигурно и законно да пътува в района на постоянното си местоживееие и може основателно да се очаква да се установи там. Посочените от кандидата основания за напускане на Л. не попадат в предметния обхват на чл.8 ЗУБ, тъй като не сочат на основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група. Не изнася данни за преследване по смисъла на чл.8, ал.4 ЗУБ като нарушаване на основни права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване

на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост, нито сочи конкретни действия, попадащи в предметния обхват на чл.8, ал.5 ЗУБ. В процесната хипотеза семейното положение на жалбоподателя, не представлява самостоятелно основание, обосноваващо отмяна на постановения акт.

Правилни са изводите на интервюиращия орган, че спрямо кандидата не се установяват и основанията по чл.9, ал.1, т.1 и т.2 ЗУБ, поради липса на достоверни твърдения, че същият е изложен на реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание, екзекуция, изтезание, нечовешко или друго унизително отнасяне или наказание.

С това съдът приема, че органът е изследвал в пълнота релевантните основания за предоставяне на международна закрила, включително в светлината на принципа за забрана за връщане, поради което и с оглед установената липса на основания за предоставяне на закрила не е налице задължение за произнасяне относно възможността за вътрешно разселване.

По изложените съображения съдът намира, че жалбата на Ю. А. А. следва да бъде отхвърлена. Молбата му за закрила е разгледана и решена от компетентен административен орган, без допуснати съществени процесуални нарушения и при правилно приложение на материалния закон. Отхвърлянето ѝ като явно неоснователна в ускорена процедура на общото производство по чл.70, ал.1 ЗУБ е сторено без да се засягат точността и пълнотата на разглеждането и в разумен срок по смисъла на като според чл.31, пар.2 и пар.9 от Директива 2013/32/ЕС. Намереното основание по чл.31, пар.8, б. "а" от Директива 2013/32/ЕС, кореспондиращо с чл.13, ал.1, т.2 ЗУБ, се потвърждава от данните по административната преписка, тъй като при подаване на своята молба и излагането на фактите, кандидатът е повдигнал въпроси, които нямат отношение към разглеждането на това дали той отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, I отделение, 63 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ю. А. А., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] , гражданин на Л., срещу Решение № УП-В2 от 24.03.2023г. на интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет /ДАБ/, с което на основание чл. 70, ал.1, във вр. чл. 13, ал.1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ е отхвърлена молбата му за международна закрила, *като неоснователна.*

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: